

andet, ved en særlig Lov for Mølleindustrien.

Jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid nu slutte, idet jeg ikke skal komme ind paa de nærmere Detailbetragtninger, jeg kunde faa Anledning til efter det foreliggende Forslag. Jeg vil udtale, at det Lovforslag, der ligger her paa Bordet, rummer Farer, ikke alene for den større Industri, men ogsaa for den mindre. Der er baade for Skomagere, for Skræddere, for Rebslagere og ikke mindst for Snedkere, Fare paa Færde ved dette Lovforslag. Jeg vil haabe og ønske, ligesom det ogsaa blev udtalt af de ærede Venner af dette Lovforslag, at det maa kunne lykkes at komme til Enighed om en Revision af Toldlovgivningen. Men jeg vil i Modsætning til det højterede Medlem, den tidligere Konseilspræsident, der udtalte, at han vilde ønske, at der maatte komme Ro paa Basis af det foreliggende Lovforslag, haabe, at denne Ro ikke maa blive en Dødens Ro for Industrien, men at det paa Grundlag af de Oplysninger, der ere skaffede til Veje, maa blive saaledes, at vi maa kunne gøre de Ord til vore, som bleve udtalte af den Mand, der nu beklæder Formandspladsen i dette høje Ting, da vi i 1890 havde Toldloven til Behandling; at det maa kunne lykkes at skaffe i det danske Land Arbejde for den danske Mand, at man gennem en Toldrevision kunde være i Stand til at skabe lykkelige og gode Betingelser for Industriens Fremgang, Udvikling og Trivsel.

Rottbøll: Der er jo paa denne tredje Dag af Forhandlingen og paa dette Tidspunkt af denne tredje Dag ikke Anledning til at holde lange Taler; det meste af, hvad der kan siges om denne Sag, er vel ogsaa sagt. Jeg skal derfor bestræbe mig for at fatte mig i al mulig Korthed, jeg skal kun pege paa det samme, som det ærede 4de Medlem for 3dje Kreds (Reedtz-Thott) ligeledes pegede hen paa, at man her staaar lige over for to Partier, der her i Landet som andre Steder kaldes Frihandelsmænd og Protektionister, men som det forekommer mig dog ikke her staa saa adskilte som mange andre Steder, men staa hinanden langt nærmere, end man efter de Udtalelser, man særlig hører paa Toldmøder rundt omkring i Landet, skulde formode. Vi staa jo her med et Forslag for os, affattet af Folketingets Flertal, et Forslag, der nærmest gaar i Frihandelsretning, men som dog paa ingen Maade kan kaldes et Frihandelsforslag, al den Stund

det dog giver 19 Mill. Kr. i Toldindtægt, og vi staa her paa den anden Side med et Forslag fra Toldkommissionens Flertal — det er vel den Fane, hvorunder vore Protektionister samles — som paa ingen Maade heller særlig kan kaldes et protektionistisk Forslag, saa jeg skulde ligesom det ærede 4de Medlem for 3dje Kreds tro, at Forskellen ikke er større, end at der kunde opnaas Enighed. Det er ogsaa mit Haab, at denne Enighed kunde opnaas, og jeg ser heller ikke, at Standpunkterne ere saa forskellige. Men hvad der maaske er den værste Fare for Enigheden, det er, at de to Partier staa saa fast paa de Standpunkter, de nu en Gang have indtaget. Det ene Parti, de saakaldte Frihandelsmænd, stiller sig fast paa det Forslag, her foreligger, det andet Parti stiller sig fast paa Toldkommissionens Flertals Forslag. Det er ikke min Mening dermed at sige, at hvert af disse Forslag for hvert Parti just er et Ultimatum, det ikke kan frafalde, men man mener dog vist fra begge Sider, at enhver lille Indrømmelse af det ene Parti fordrer en Indrømmelse af det andet, at man paa ingen Maade vil give en Pære bort uden at faa et Æble i Stedet, og man vil vistnok meget nøje afveje de Indrømmelser, man skal gøre paa disse to Forslag. Her vilde jeg da gerne sige til de Medlemmer af dette Ting, hvis Anskuelse jeg nærmest deler i denne Sag — og det er jo Frihandelsmændene — at jeg tror, at vi maa gøre Indrømmelser, fordi de andre efter min Mening i og for sig have den stærkeste Stilling. Det kan jo ikke nægtes, at de have en stærk Stilling, fordi de staa paa det bestaaendes Grund og ikke ere saa kede af det bestaaende, som vi ere af det. Thi vi ere ganske vist alle enige om, at den bestaaende Toldlov er forældet og trænger til Revision, men jeg tror dog nok, at jeg tør sige, at de Herrer Protektionister, Beskyttelsesmændene, hellere ville beholde den gamle Toldlov end gaa med til det Forslag, her foreligger, og da de vel ere i Flertal i denne Sal, og vi, der staa paa den anden Side, vel heller ikke ere enige om, hvor langt man egentlig kan gaa i Retning af Frihandel, tror jeg, vi have al mulig Grund til at gøre nogle Indrømmelser og søge at faa noget ud af denne Sag paa det Tidspunkt, vi nu ere komne til. Paa den anden Side have de Herrer Beskyttelsesmænd en fast og stærk Stilling, det kan ikke nægtes. De have den Stilling, at kommer der ikke noget ud af den Sag, saa have vi den gamle Toldlov, og den er jo om ikke god, saa dog ganske